

Tjóðveldisflokkurinn**Hví ekki verða harrar í egnum landi?**

Nú páskaþingurinn er farinn aftur, og gerandisdagurinn er byrjaður aftur, og vit mennabörn hafa upplifað og heyrt um Jesu deyða og uppreisn. Merkið hefur verið í hálfari stöng langafríggjagad, fyrri síðani at verða vundið í fulla stöng páskaþingurinn, hugsaði eg, nær koma vit föroyingar at uppliva tann dag, tá vit av røttum og við stoltleika kundu vinna okkara merkið í húnar hátt og gleðast yvir, at hetta er okkara land, og her búleikast föroyingar í egnum landi.

Henda fagra páskaþingurinn, hvar landið var klætt í sitt fagra stílin og sólin skein bæði oman og niðan, og so at vita, at hetta kortini ikki var okkara egna land, tað eru aðrir, ið her ráða, tað líkasum tók broddin av páskaþingi. Hugstoyttur og vónbrotin av at vita, at föroyingar enn eru so undirbrøttir, at teir ikki tora at taka ábyrgd av egnum landi, fór eg inn aftur til mín sjálvs.

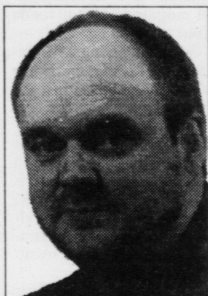
Hesir tankar renna ofta fram fyrri meg, hví tora vit ikki, hví vilja vit ikki verða

harrar í egnum landi, hvat eru grundirnar til tess?

Tað verður ofta ført fram, at vit ongan møguleika hava at lívbjarga okkum sjálvum, vit eru ov fáment, hvør skal gjalda og so framvegis. Hetta sama jabbi umafur og umafur tekur ongan enda – sum Hitler segði einaferð, at sigur tú eina lygn nógv ofta, so trýr fólk henni til endans. Og hesi orð Hitlers eru uttan iva so sonn, sum tey eru søgd.

Um ein ikki trýr á tað, ein fer í holt við, so ber illani til at fáa nakað sum helst at bera til. Vit, sum tilkommin eru, kenna hetta aftur frá okkum sjálvum, tað var ikki lætt at fara frá mammu og pápa og seta fót undir egid bórð, at fara frá øllum tí tryggleika, ið har var. Tað var møtumikið, men tað gekk kortini, og soleiðis er við so nógvum, um trygvinn og kærleikin til tað, ein fer í holt við ikki er til staðar, so sær alt svart út.

Hvussu var ikki, tá ið Móses av hansara fólk stóðu við Reyðahavið og skoðuðu inn í tað lovaða landið, og egyptalands her-

ur var í hólunum á teimum, tá fullu tey allarfestu í fátt. Tey tóku at deila Móses, tí hann hevði komið teimum í ófrið. Men Móses var fastur í trúnni og trúði. Hetta kann uttan iva minna okkum á, at trúgv kann flyta fjøll.

Høvdu vit havt fleiri av Mósesa slag í Føroyum, so hevði borið væl til.

Á summarmála,
Niklái Petersen,
valevni Tjóðveldisflokksins í Norðurstreymi

Tvífaldingin av størvum

Tann, sum lesur bløðini, man hava gáað eftir, at tey eru á tremur av lýsingum eftir fólk til almenn størv. Summi størv eru sjálvandi leys, av tí at onkur er farin úr starvi ella er fallin frá.

Men onnur størv eru nýggj. Og sigast skal, at tað hevur verið størvur á at menna landsumsitingina. Ikki tí, at tey fólk, sum hava starvast har, ikki hava verið nógv dugnalig ella ikki hava røkt sitt starv. Men av tí, at landsumsitingin hevur ikki verið útbýgd so hvørt, sum heimastýrið hevur áttikið sær fleiri og fleiri mál at umsitja.

Teir royna at káva útyvir

Men máti skal vera við. Eftir tilmáli frá einum donskum serfrøðingi, sum var her í nakrar krákmánaðir fyrri eina miljón í løn, hava landsstýrin síðani 1994 fylt landsumsitingina við fólk. Í hesum landsstýrinum hava sitið flokkarnir: Sambandsflokkurinn, Javnaðarflokkurinn, Gamla Sjalvstýri, Fólkaflokkurinn og Verkamannafylkingin.

Teir, sum hava ábyrgdina av hesi ov bráðu og ov stóru almennu útbýgging, royna at káva útyvir. Teir siga, at

bert nøkur fá fólk eru sett afturat.

Men hetta er ikki satt. Tá figgjarnevndin í heyst viðgjörði uppskot til figgjarlóg fyrri 1998, kravdi hon at fáa at vita, hvussu nógv starvsfólkatalið í landsumsitingini var økt. Ein uppperð frá 15. desember 1997 visti, at talið á starvsfólkum er næstan tvífaldað frá 1993 til 1998.

Í 1993 vóru tilsamans 43,5 størv í landsumsitingini. Í 1998 verður talið – tá øll nýggj størv eru sett – tilsamans 82,25.

Serliga nógv leiðarastørv

Ahugavert er eisini, at tað eru leiðarastørvini – tey dýraru – sum eru vaksn mest í tali. Aðalstjórar, deildarstjórar og fulltrúar úr 22,5 størvum upp í 56,75 størv.

»Dekkararnir« – tað vanligu skrivstovufólkið – eru ikki fjølgaðir tilsvarandi. Teir vóru 21 í 1993 og verða 25,5 í ár.

Til sammetingarn kann eg seta tvey ár upp:

	1993	1998
Aðalstjórar	0	6
Deildarstjórar	6	8
Fulltrúar	16,5	42,75
Skrivstovufólk	21	25,5
Tilsamans	43,5	82,25

LAB**Teir fjala útyvir sitt egna**

Javnaðartingmaðurin Henrik Old setti herfyri Edmund Joensen lógmanni fyrispurning um tað økta starvsfólkatalið. Svárið var, at 10 nýggj størv eru sett síðani 1. august 1996.

Orsøkin til, at munur á teimum tølunum og so hesum, sum eg havi skrivað, er, at Henrik Old spurdi bara um, hvussu nógv starvsfólkatalið er vaksið, meðan Fólkaflokkurinn hevur sitið í Landsstýrinum.

Hann vildi onki vita um, hvussu nógv tað vaks, meðan Javnaðarflokkurinn sat har.

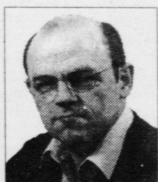
Harafturat kemur, at eftir ætlan veksur talið nógv í ár. Tað er tó ikki vist, at tað verður gjørt, tá nýtt landsstýri er skipað.

Tjóðveldisflokkurinn sat seinast í Landsstýrinum í 1993-94.

Finnbogi Ísakson

SUDURSTREYMOY

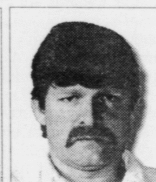
Hildur Eyðunsdóttir
vinnurekandi

Snorri Fjallsbak
studentaskúllærari

Annita á Friðriksmørk
lærari

Finnur Helmsdal
sosíalráðgevi

Hogni Hoydal
sjónvarpsmaður

Ólavur W. Høgnesen
sosiologur

Finnabogi Ísakson
løgtingsmaður

Vilmond Jacobsen
bláðstjóri

Ingrid Jensen
sosíalráðgevi

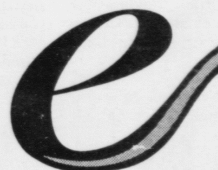
Hildur Patursson
barnagáðslærari

Ólavur Rasmussen
sjónvarpsmaður

VILT TÚ EINAR SJÁLVBERANDI FØROYAR ?

Tjóðveldisflokkurinn vil gera menningarætlanir
fyrir vinnulív og búskap

Tjóðveldisflokkurinn